

JEDNOTLIWY (1) *ai*

N sg m jednotliwy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Przyjazny, jednomyślny: A ty zaiste człowiek iednotliwy [Tu vero homo unanims Vulg Ps 54/14]/
wodz moy/ y znaiomy moy. TarDuch A5.*

LW